

HRCKO

DJEČJI PODLISTAK »HRVATSKE RIJEČI« - BROJ 98 - STUDENI 2012.

ISSN 1821-3758

9 771821 375004

Dragi Hrckovci,
bliži nam se najradosniji i najsvečaniji mjesec u godini. Kao nije-
dan drugi, prosinac je pun povoda i razloga za sreću, slavlje
i susrete sa širom obitelji i prijateljima.

Prvi datum koji, sigurna sam, svi nestrpljivo iščekujete je 6.
prosinca, dan kada nam stiže Sveti Nikola. Nakon njega slavi-
mo naše drage i voljene majke, potom očeve i na koncu najljepši kršćanski
blagdan - Božić. Naravno, tu je i ispraćaj stare godine, što se također slavi
u veselom raspoloženju. Obožavam prosinac, a vi?

No, i u danima iza nas bilo je lijepih događaja, pa o njima, kao i o mnogo čemu
drugom, čitajte na stranicama koje slijede.

Kako ide škola? Ne ide nigdje, stoji na istom mjestu. Tako odgovaraju oni
koji se nemaju baš čime pohvaliti. Ali nadam se da je među vama mali broj
takvih i da svi ozbiljno shvaćate svoje školske obveze. Nije ostalo još puno
do kraja polugodišta, pa ukoliko imate koju ocjenu za popraviti, znate što vam
je činiti. A kada vam je puna glava znanja i kada vam treba malo odmora, uz
igru i druženje, prolistajte svog Hrcka.

Do sljedećeg broja, uživajte u svim predstojećim blagdanima!

I. P. S.

Iz sadržaja izdvajamo:

XI. dani Balinta Vujkova.....	4-5
XI. pokrajinska smotra recitatora.....	6-7
Podijeljene nagrade u Zagrebu.....	8
Dođi, dođi Nikola sveti.....	16-17
Kujna na salašu.....	18

Izdavač: NIU »Hrvatska riječ«

Urednica izdanja: Ivana Petrekanić-Sič

Suradnici: Bernadica Ivanković, Zoltan Sič, Katarina Čeliković, Marina Piuković, Vesna Huska, Miranda
Glavaš-Kul, Ana Čavrgov i Maja Andrašić

Lektorica: Katarina Vasiljčuk

Korektor: Mirko Kopunović

Tehnički prijelom: Thomas Šujić i Jelena Ademi

Obrada slika: Nada Sudarević

E-mail: hrhrcko@gmail.com

Hrcko izlazi uz redovitu potporu Pokrajinskog tajništva za informiranje,
kao i uz povremenu potporu Pokrajinskog tajništva za obrazovanje
i kulturu i Ministarstva kulture Republike Srbije

Održani Dani kruha u Sonti

Tijekom listopada pripadnici hrvatske nacionalne zajednice na manifestaciji »Dani kruha« predstavljaju svoju tradiciju pripreme kruha i alata za obradu zemlje koja nam daruje plodove zlatnog žita. U školskim prostorima postavljaju se izložbe plodova zemlje užeg zavičaja, kruha i krušnih proizvoda, različitog sjemenja, te starih alata koji su se rabili ili se još rabe u obradi zemlje i pripremi kruha, te izložbe učeničkih radova.

Posljednjeg dana listopada i učenici OŠ »Ivan Goran Kovačić« iz Sonte, polaznici izbornog predmeta »Hrvatski jezik s elementima nacionalne kulture«, prigodnom manifestacijom su dali svoj doprinos obilježavanju Dana kruha. U školskoj zbornici, uz namjenski kulturno-zabavni program, priredili su izložbu proizvoda od brašna, u obliku kruha i raznih peciva naših baka, te demonstrirali i miješenje kruha. Nakon završetka programa pozvali su učenike, nastavnike i roditelje na degustaciju izloženoga, a hit izložbe bio je »masni, posoliti i popapriti kruv«.

»Kad pomislimo na veliku štrucu, ne možemo a da se ne sjetimo naših baka koje su ih umijesile i pekle u krušnoj peći, tople ih lomile i dijelile svojim ukućanima, dok je čitava kuća mirisala na svježe pečeni kruh, čiji je ukus slađi od najslađeg kolača. Kruh je simbol života, obitelji, dobrote, ljubavi, kruh je blagodat veselja, bez kruha nema života, a jesti kruh s nekim, znači biti mu prijatelj« – poruka je održane manifestacije.

Ivan Andrašić

Hrckovi detektivi

Za naše vrijedne detektive, ponovno jedan lak zadatak. Neki će odgovor znati bez istraživanja, a oni koji ga ne znaju, trebaju samo pronaći odgovarajući tekst i rješenje će im se brzo ukazati. Pitanje glasi: »U koji će hrvatski grad uskoro otputovati najbolji recitatori ovogodišnje Pokrajinske smotre recitatora na hrvatskom jeziku?«

Odgovor pošaljite na adresu: NIU »Hrvatska riječ«, Trg cara Jovana Nenada 15/II, s naznakom: Za »Hrckovog detektiva«

Zaslužene darove dobit će 10 sretnih dobitnika!
Očekujem vaša pisma!

Hrcko

Kupon za Hrckove detektive!

Točan odgovor je: _____

Ime i prezime: _____

Škola i razred: _____

Adresa: _____

Mjesto: _____

Nagrađeni detektivi

Jako ste bili vrijedni i ovoga puta, a i pametni, jer ste svi odgovorili točno na postavljeni zadatak. Budite takvi i ubuduće. Ima vas puno koji nam često pišete i doista se radujemo zbog toga, ali trudimo se biti pravedni i nagraditi i one koji još nisu dobili dar od Hrcka. To ne treba nikog obeshrabriti, te vas sve pozivam da nam i dalje pišete.

Odgovor na pitanje iz prošloga broja je – **Zeleni pas**.

Deset Hrckovih detektiva, dobitnika nagrade su:

1. Doris Buljovčić, I. h, OŠ »M. Vuković« Subotica
2. Luka Mrkaljević, II. b, OŠ »V. Nazor« Đurđin

3. Magdalena Temunović, IV. c, OŠ »I. Milutinović« Subotica

4. Petar Pećerić, I. h, OŠ »M. Vuković« Subotica

5. Milica Vuković, V. a, OŠ »M. Gubec« D. Tavankut

6. Mateo Kujundžić, IV. h, OŠ »M. Vuković« Subotica

7. Mateja Loki, I. a, OŠ »I. G. Kovačić« Sonta

8. Teo Margetić, I. h, OŠ »M. Vuković« Subotica

9. Teodora Sudarević, I. h, OŠ »M. Vuković« Subotica

10. Nikola Mihaljev, I. a, OŠ »I. G. Kovačić« Sonta

Nagrađenima od srca čestitam!

Hrcko

«Čudan ovaj bili svijet»

Održani XI. dani Balinta Vujkova

Volim jesen i aktivnosti koje nam ona donosi. Dobro, možda ne baš sve aktivnosti, ne volim što uopće moramo krenuti u školu, ali to smo već više puta konstatali kako se ne može izbjeći. Kad je već tako, uživajmo u programima koje svake jeseni imamo, mi djeca, koji nastavu pohađamo na hrvatskom jeziku. Počinje sa Smotrom dječjih pjevača, potom slijedi misa za zaziv Duha Svetoga, tu je i Dječji tjedan, Dani kruha

te sudjelovanje u Nacionalnom kvizu za poticanje čitanja, a kruna svega su svakako Dani Balinta Vujkova, na kojima se uvijek lijepo provedemo.

Tako je bilo i ove godine. Okupili smo se u Velikoj dvorani HKC-a »Bunjevačko kolo« na programu nazvanom »Narodna književnost u školi«. Bio je četvrtak, 18. listopada. Svaki prostor u gradu nam je mali, pa su mnogi morali stajati, ali nije nam bilo teško, jer je program koji je pripremila Hrvatska čitaonica i ovoga puta bio posebno interesantan. Suorganizator XI. dana Balinta Vujkova bila je Gradska knjižnica, a logističku potporu je pružio Zavod za kulturu vojvođanskih Hrvata.

Svi smo bili tu. Prozvali su nas, kao na pravom satu (eh, da je više ovakvih satova hrvatskoga jezika). Tu su bili Tavankučani (školarci iz OŠ »Matija Gubec« i mališani iz

vrtića »Petar Pan«), potom Đurđinčani iz OŠ »Vladimir Nazor«, djeca iz Male Bosne (OŠ »Ivan Milutinović« i vrtića »Bambi«) te iz tri subotičke osnovne škole (»Matko Vuković«, »Sveti Sava« i »Ivan Milutinović«), ali i vrtića »Marija Petković« iz Subotice.

Najprije su nas, kako već to red nalaže, pozdravili cijenjeni gosti. Sva sreća ne svi, jer bi to predugo trajalo (što znači da je dosta »važnih« ljudi došlo na naš program za djecu). Pozdravili su nas oni najvažniji: naša draga Anđela Horvat iz Hrvatskog nacionalnog vijeća koja skrbi za nas djecu i nastavu na hrvatskom jeziku, kao i konzul Dragan Đurić iz Generalnog konzulata Republike Hrvatske u Subotici. Njima je Bernadica Ivanković darovala dvije nove knjige tiskane za Dane Balinta Vujkova sa zadatkom da ih pročitaju, jer će ih sljedeći put propitati. Joooj, tu bih volio i ja sudjelovati. Da jednom i mi pitamo, a ne samo nas da pitaju, iako znam da će znati odgovore, makar malo da zamijenimo uloge.

Kad spomenuh nove knjige, moram reći da su obje dobre. Da, dobro ste čuli, ove godine smo dobili dvije nove knjige.

Prva je zbirka poezije za djecu »Čudan ovaj bili svijet«. Napisao ju je Josip Dumendžić Meštar, pjesnik iz Bođana koji je došao popričati s nama i reći nam kako se to

TEMA BROJA

pišu pjesme za djecu. Recitatori Hrvatske čitaonice, koja je i nakladnik ove knjige, Donna Karan i Davorin Horvacki (oni su inače bili i voditelji toga dana) recitali su nam neke pjesme iz ove knjige i moram priznati da mi se sviđa. Interesantne su i razumljive, a teme su baš super. Jedva čekam da odem do školske knjižnice i posudim ovu knjigu, jer je svaka škola i

vrtić gdje se nastava realizira na hrvatskom jeziku dobila od organizatora Dana Balinta Vujkova paket s knjigama za knjižnicu.

U paketu je bila i druga knjiga. To je naravno Balint Vujkov. Znam da znate, ali moram naglasiti da ove godine obilježavamo 100 godina od rođenja Balinta Vujkova.

Ovu zbirku narodnih pripovijedaka, do sada neobjavljenih, priredila je Bernadica Ivanković pod nazivom «Što u oca to u dice». Knjigu su skupa izdali Zavod za kulturu vojvođanskih Hrvata i NIU «Hrvatska riječ». Mislim da ćemo ovdje moći pronaći dobre pripovijetke koje ćemo moći dramatizirati i izvesti na nekoj školskoj priredbi. Ove knjige nam je uručila Balintova unuka Nela koja je također bila prisutna na ovoj manifestaciji, skupa sa svojom sestrom Nevenom.

Ono što mi svi najviše volimo i čekamo kada dođemo

na Dane Balinta Vujkova jesu predstave. I ove godine ih je bilo dvije. Prvo su nam se predstavili naši najmlađi prijatelji, djeca iz vrtića «Bambi» iz Male Bosne. Glumili su na Balintovu pripovijetku «Najveći lopov među zvirima». Da ste ih samo vidjeli kako su bili dobro kostimirani, a tek uvježbani... Zbilja smo uživali u njihovom izvornom bunjevačkom dijalektu, za što je ih

je pripremila njihova odgojiteljica Marija Skenderović. Drugu predstavu su odigrali učenici OŠ «Ivan Milutinović» iz Subotice. E, to je bilo stvarno moćno... Imali su i prave 'svirce', bilo je kao u svatovima. Zato što je to sve zapisano u pripovijetki Balinta Vujkova «Ko je propio jorgan, pokriva se šešišom». Njih su uvježbale njihove učiteljice Danijela Romić, Biljana Vojnić Hajduk i Sanja Dulić.

Baš me zanima tko će iduće godine pripremiti predstavu. Tako bih volio da sad već i ja dobijem neku ulogu i pokažem svoje glumačke sposobnosti. Dosta mi je da sjedim po strani i gledam druge. Nadam se da će moja škola dogodne preuzeti

pripremu dramskog programa. No, ako i ne bude, svako ću doći, jer veoma volim vidjeti svoje prijatelje koji također uče na svom materinskom hrvatskom jeziku, pa da skupa uživamo u programu priređenom za nas djecu. Jedino što do tada mora proći cijela jedna godina.....

Održana XI. pokrajinska smotra recitatora na hrvatskom jeziku

I ove je godine prekrasna čitaonica Gradske knjižnice bila pretijesna primiti sve ljubitelje lijepog kazivanja poezije. Toga je dana - 9. studenoga, održana XI. pokrajinska smotra recitatora na hrvatskom jeziku, koju od samog svog osnutka organizira Hrvatska čitaonica. Bio je to praznik za uši jer je devedesetero djece govorilo svojim materinskim hrvatskim

jezikom, bilo standardnim, bilo šokačkom te bunjevačkom ikavicom. Bili su to recitatori iz Bačkog Monoštora, Srijemske Mitrovice, Svetozara Miletića, Vajske, Plavne, Sonte, Sombora, Bačkog Brijega, Tavankuta, Đurđina, Starog Žednika, Male Bosne i Subotice koji nastavu pohađaju na hrvatskom jeziku, fakultativno imaju predmet »Hrvatski s elementima nacionalne kulture«, ili su članovi neke udruge te kulturno-umjetničkog društva.

O značaju ove smotre govori i veliki broj prisutnih uzvanika koji su pozdravili djecu. To je učinila Anđela Horvat, koja u Hrvatskom nacionalnom vijeću skrbi za obrazovanje, Dragan Đurić, konzul

Generalnog konzulata Republike Hrvatske u Subotici, Miloš Nikolić, koji je u Gradu Subotici zadužen za kulturu, te profesor Josip Lisac iz Zadra, koji jako voli našu ikavicu i koji je prethodnu večer

na znanstvenom kolokviju Zavoda za kulturu vojvođanskih Hrvata održao odraslima sat hrvatskog jezika.

Recitatori su, kao i svake godine, bili podijeljeni u tri dobne skupine: mlađu (učenici od I. do IV. razreda osnovne škole), srednju (učenici od V. do VIII. razreda osnovne škole) i stariju (srednjoškolci, studenti i mladi radnici).

Za svoje sudjelovanje na ovako važnoj manifestaciji svi su recitatori dobili na dar knjigu, a samo najbolji, po mišljenju stručnog povjerenstva, dobili su i diplome, kao i pravo na besplatan izlet u Osijek 1. prosinca gdje će, među ostalim, pogledati kazališnu predstavu »Dobri doktor Jojboli«, premijerni naslov Dječjeg kazališta iz prošle sezone.

Tko je sve bio u žiriju?

Višestruko nagrađivani glumac Narodnog kazališta u Subotici Vladimir Grbić bio je predsjednik ovog povjerenstva, a uz njega su odlučivale i profesorica Nevena Mlinko te profesorica Katarina Čeliković.

Tko je sve osvojio nagradu - put u Osijek?

Na svakoj razini bio je barem jedan recitator koji je bio posebno istaknut od strane žirija, ali je nagrada za sve bila ista.

Pobjednici mlađe dobne skupine:

Josipa Dulić (OŠ »Vladimir Nazor«, Đurđin), Ivan Huska (Hrvatska čitaonica, Subotica), Zdenko Ivanković (Hrvatska čitaonica, Subotica), Donna Karan (OŠ »Matko Vuković«, Subotica), Klaudija Karan (OŠ »Matko Vuković«, Subotica), Kristina Kemenj (HBKUD »Lemeš«, Svetozar Miletić), Mila Kujundžić (Hrvatska čitaonica, Subotica), Leona

Matković (OŠ »Matko Vuković«, Subotica), Mateja Rudinski (OŠ »Sveti Sava«, Subotica) i Ivana Vukov (Hrvatska čitaonica, Subotica).

Pobjednici srednje dobne skupine:

Maja Andrašić (KPZH »Šokadija«, Sonta), Mihaela Augustinov (OŠ »Aleksa Šantić«, Vajska), Ana Dulić (OŠ »Vladimir Nazor«, Đurđin), Davorin Horvacki (Hrvatska čitaonica, Subotica), Sara Santo (KUDH »Bodrog«, Bački Monoštor), Sara Horvat (HKPD »Silvije Strahimir Kranjčević«, Bački Brijeg), Lucija Ivanković Radaković (OŠ »Matko Vuković«, Subotica), Marija Kovač (HBKUD »Lemeš«, Svetozar Miletić), Marina Marjanov (OŠ »Ivo Lola Ribar«, Plavna), Marina Pismestrović (OŠ »Jovan J. Zmaj«, Srijemska Mitrovica), Katarina Piuković (OŠ »Matko Vuković«, Subotica), Tatjana Poljaković (OŠ »Pionir«, Stari Žednik), Luka Skenderović (OŠ »Matko Vuković«, Subotica), Martin Stantić (OŠ »Ivan Milutinović«, Mala Bosna), Milica Vuković (OŠ »Matija Gubec«, Tavankut) i Augustin Žigmanov (OŠ »Matko Vuković«, Subotica).

Pobjednici starije dobne skupine:

Sanja Andrašić (KPZH »Šokadija«, Sonta), Ana Dujčić (HKC »Srijem - Hrvatski dom«, Srijemska Mitrovica), Emina Firanj (UG »Urbani Šokci«, Sombor), Josip Jaramazović (Gimnazija »Svetozar Marković«, Subotica) Lea Jevtić (UG »Urbani Šokci«, Sombor), Ivan Kovač (Hrvatska čitaonica, Subotica), Karla Rudić (Gimnazija »Svetozar Marković«, Subotica) i Bernardica Vojnić Mijatov (Gimnazija »Svetozar Marković«, Subotica).

Program plus - promocija nove knjige

Posebna poslastica za sve nas bila je nova knjiga Hrvatske čitaonice koja je tada predstavljena. U povodu 100. rođendana Gradske kuće, a uz potporu Grada Subotice, tiskana je prekrasna slikovnica za djecu koja može biti i za one malo starije, odnosno odrasle, jer sadrži pregršt interesantnih informacija utkanih u bajkovitu priču o našoj najljepšoj zgradi u Subotici. Tako je i s pravom knjiga nazvana »Naša Gradska kuća«. O slikovnici su govorile urednica knjige profesorica Katarina Čeliković i sama autorica Ružica Miković-Žigmanov. Ako želite doznati više o ovom djelu, okrenite nekoliko

listova i u rubrici **Knjiga baš za mene** pročitajte detalje i preporuku za nju.

Bila sam presretna slušajući vas sve na Pokrajinskoj smotri recitatora te vam poručujem da nastavite tako, govorite svoj hrvatski materinski jezik ili bunjevački i šokački govor i u drugim prilikama. Nemojte se stidjeti, jer imate se čim hvaliti!!!

Bernadica Ivanković

Podijeljene nagrade u Zagrebu

Završio se još jedan Nacionalni kviz za poticanje čitanja koji svake godine organiziraju Knjižnice grada Zagreba, a u Subotici ga provodi Gradska knjižnica. U Zagrebu je među

170-ero djece koji su sudjelovali iz Subotice, izvučeno dvoje koji su osvojili glavnu nagradu - sudjelovanje na završnoj priredbi u okviru Sajma knjiga Interliber u Zagrebu. To su **Marijana Dulić** iz OŠ «Vladimir Nazor» iz Đurđina i **Marko Grmić** iz OŠ «Matija Gubec» iz Tavankuta. Izvučeno je i 13 utješnih nagrada u Subotici. Knjige su pripale **Valentini Moravčić** i **Antoniji Rudić** iz OŠ «Matija Gubec» u Tavankutu, **Mariu Vujkoviću** i **Ines Bajić** iz OŠ «Matko Vuković» u Subotici, **Grgi Ivankoviću** i **Mariji Piuković** iz OŠ «Ivan Milutinović» u Subotici, odnosno **Majdi Stantić** i **Filipu Skenderoviću** iz istoimene škole u Maloj Bosni, **Mariji Ivanković** i **Josipi Oračić** iz OŠ «Sveti Sava» u Subotici, **Pavlu Horvackom** i **Ani Dulić** iz OŠ «Vladimir Nazor» iz Đurđina te **Tatjani Poljaković** iz OŠ «Pionir» u Starom Žedniku.

Dobitnici glavnih nagrada - **Marijana Dulić** i **Marko Grmić**, otputovali su u Zagreb 14. studenoga u pratnji **Bernadice Ivanković**, informatorice u Gradskoj knjižnici. Po povratku, ispričali su nam kako su to bila tri prekrasna dana njihova života. Posjetili su Knjižnice grada Zagreba, koja ih je posebno dojmila. Marku se najviše svidjela medijateka gdje je isprobao računala i neke igrice, a Marijani se svidio veliki broj knjiga koje se ovdje mogu posuditi, pa ih je rado prelistala. Obišli su i centar grada, ali najljepše je ipak bilo

na sajmu knjiga «Interliber» te završnoj priredbi Nacionalnog kviza za poticanje čitanje.

«Bilo nas je puno djece, preko 1.000 iz cijele Hrvatske i nas dvoje iz Vojvodine», doznajemo od

Marka Grmića koji je dodao i sljedeće: «Gledali smo predstavu Kazališta 'Mala scena' iz Zagreba koji su odigrali predstavu **Nine Horvat** 'Ružičasta sanjarica', prema istoimenoj knjizi **Silvije Šesto Stipaničić**. Predstava je bila odlična, govorila je baš o aktualnom problemu nas djece, o tome kako djeca imaju puuuuuuno obveza i nemaju vremena za igru, a odrasli to baš i ne primjećuju. Najčešće se mogu s drugom djecom družiti samo u snovima. No da vam ne prepričavamo detalje, svakako pročitajte knjigu.»

Marijana Dulić nam je objasnila kako su izvučene nagrade: «Podijeljeno je 10 nagrada. I nas su pozvali na binu kako bi nas svi upoznali. Osjećali smo se kao prave zvijezde. Na bini su nam uručili darove - knjige, a dobili smo još nekih darova na samom sajmu. Tijekom boravka na sajmu upoznali smo mnogo poznatih književnika za djecu. S nekima smo se i fotografirali, da ne mislite da izmišljamo. Upoznali smo **Silviju Šesto**, **Nadicu Mihalčić** čiji smo roman i čitali u Kvizu, **Miru Gavranu**, **Željku Horvat** - **Vukelju**, **Hrvoja Kovačevića**, **Darka Macana**. Nekima nisam

ni uspjela zapamtiti imena.»

Preporuka oboje nagrađenih je kako vrijedi čitati knjige, jer eto njima se posrećilo pa su proveli tri prekrasna dana u Zagrebu. Čitajte i vi, možda se sljedeći put i vama posreći.

KAKO SU NASTALE PUSTINJE

U prije ovog vremena je bila .

Posvuda je teklo na **1.000** , a mnogo

 oko njih raslo. se igrao s ,

a plemena su živjela u **MIRU**. je

 rekao: »Ovaj vrt pripada vama.

 u njegovim . Ali **PAZITE!**

Za svako zlodjelo Ja ću na baciti jedno

• pijeska.« su dugo poštovali Božju

sve dok se nisu . Tada je na

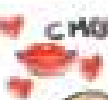
 bacio • pijeska. Za ružnim riječima
slijedila su dijela, pa je palo zrnca.

Stvarale su se pijeska. Pitali su se

 ? Bog im : »To je vaših zlodjela.«

Ljudi su se : Sve više su se svađali,

tukli i stvarale su se pijeska. Nastale

su pustinje. Na sreću, neki ljudi Boga.

Njih nikada **NE MOŽE** zatrpiti !

DONNA KARAN, III h, / " učiteljica: ANA ČAVRGOV
OS "MATKO VUKOVIĆ"

KUTAK ZA STIHOLJUPCE

Dijete ima, najčešće, više mašte od odraslih, ono ima, najčešće, čudnije dogodovštine i rado se bavi njima. I zato je dijete dijete i zato su priče i pjesme za djecu malkice drugačije, a ja često mislim i interesanije od onih za odrasle. Uživam dok ih čitam, a uživala sam i dok sam čitala prekrasne pjesme Vesne Lukatele iz Zagreba. Ona je napisala interesantnu zbirku pjesama još interesanijeg naslova: »Jedan je dječak imao«. A dječak je imao svašta... ponajviše razne životinje. Tko još nije vidio prizor dječaka koji se zaboravi pa voljenog mačka vuče za rep, stišće jasnoga hrčka i sav sretan žabu drži u kadi? Sve to i još mnogo više, radili smo i mi odrasli kad smo bili mali, pa su nas učili i grdili, dok nismo shvatili da su igračke igračke, a naši ljubimci živa bića...

Želim s vama podijeliti barem jednu pjesmu iz ove zbirke, a ako vam se dopadne, možete ju i recitirati na nekoj školskoj priredbi ili smotri recitatora.

B. I.

Jedan je dječak imao prase

Jedan je dječak imao prase.
Prase k'o prase - zna se,
svoj život živi u svinjcu,
ne u sobi, ne u kokošinju.

Bilo je crno, bilo je bijelo.
U baru koju usput bi sjelo,
kako mu se kad prohtjelo.
Dječaka je to veselilo
i on je odmah poželio
da usred iste bare skoči,
od glave do pete da se smoči.

Započne igra - i više ne zna se
tko je tu dječak, a tko prase.
Prase je roktalo, skvičalo, groktalo,
dijete se smijalo, klikalo, cikalo.

I trajala bi ova zbrka -
no, dođe majka i nastaje strka.
»Ja ću pod tuš«, dječak će za se,
»a kako se pere prljavo prase?«
Sjeti se, uze paste za cipele,
crvene, žute, plave i bijele,
zablista prasac k'o dragulj mali
i usred najbliže bare se svali!

Završi igra, a pouka zna se
- dijete je dijete, prase je prase.

Vesna Lukatela

HRVATSKI JA VOLIM Računalo

Sigurna sam da biste teško zamislili jedan svoj dan bez računala, odnosno facebooka, računalnih igrica, skypea... no znate li koji je pravilni naziv za taj 'čudesni stroj'?

Personal computer u hrvatskom je jeziku nazvan osobnim računalom ili kompjutorom, a u srpskom jeziku računarom.

Naziv **kompjutor** hrvatski je prilagođeni oblik engleskoga computer jer je nastavak -or (kompjut-or) uobičajeniji od nastavka -er (kompjut-er), no taj je naziv tek prilagođeni izgovorni oblik engleske riječi, stoga je puno bolje rabiti naziv računalo. U prilog tome ide i naziv znanosti o računalima koja se naziva - računalstvo.

Stoga nije dobro reći:

- Za Božić ću da dobijem novi računar.

Nego:

- Za Božić ću dobiti novo računalo.

Miranda

KNJIGA BAŠ ZA MENE

Nova knjiga: Ružica Miković-Žigmanov Naša Gradska kuća

ZA NAJMLAĐE I ONE MALO STARIJE:

PRVA SLIKOVNICA O SUBOTIČKOJ GRADSKOJ KUĆI

Daje se na znanje svim ljubiteljima knjige i čitanja da je prije dva tjedna svjetlost dana ugledala nova knjiga Hrvatske čitaonice tiskana u povodu 100. rođendana naše Gradske kuće u Subotici, te s pravom i nosi isti naslov »Naša Gradska kuća«. Autorica teksta i ilustracija je sada već svima dobro poznata slikarica Ružica Miković-Žigmanov koja se ovoga puta veoma uspješno okušala i u pisanju. Podsjećam vas na njena prva dva uratka koja su bila samo likovnog karaktera. One prekrasne ilustracije u Balintovoj knjizi »Bogatašovo maslo«, koja je tiskana za prošlogodišnje X. dane Balinta Vujkova i koju, vjerujem, svi već dobro znate, a ilustrirala je i slikovnicu o slugi Božjem o. Gerardu Tomi Stantiću.

Sa željom da vas ponukam da uzmete u ruku ovu interesantnu i lijepu slikovnicu, pročitajte što je o njoj rekao pjesnik Mirko Kopunović:

»Čudesna stoljetna ljepotica u srcu Subotice - Gradska kuća - inspirirala je Ružicu Miković-Žigmanov za stvaranje bajke u tekstu i slici, čiji su protagonisti stalni stanari ove najljepše gradske građevine. Proslavom stotog rođendana, kojim se obilježava završetak njezine gradnje, Gradska kuća dobiva na mladosti, jer ova slikovnica ide u ruke najmlađih čitatelja. Ipak, svojom toplom pričom i podacima o njezinoj povijesti, privući će i ljubitelje našega grada svih dobi.

Nakon dviju knjiga ilustracija, ovo je autoričina treća knjiga koju je oslikala, a prva za koju je napisala tekst», kaže u pogovoru Katarina Čeliković o prvoj slikovnici o subotičkoj Gradskoj kući. Junak Ružičine bajke - ostarjeli golub djed Gašpar, govori svojim unucima, kao što svi djedovi svojim unucima govore »s krila na krilo«, golubićima Georgini i Grguru, o onovremenim prilikama i neprilikama, tadašnjoj Subotici, njezinim građevinama, poznatim stanovnicima koji su čekali da te 1912. godine »bljesne gradska ljepotica«, »veličanstvena raskošna i velebna«, kojoj se i danas divimo. Priču koja traje 23 stranice, prati 12 nježnih, bajkovitih ilustracija.

Mnogi su ovu knjigu dobili na dar na Pokrajinskoj smotri recitatora, a neki će ju kupiti kako bi ju darovali za predstojeće božićne blagdane. Potpuno sam sigurna da će vam se svima svidjeti te da će ova knjiga postati mali suvenir grada Subotice, knjiga koju ćete moći ponijeti na dar kada budete putovali i izvan Subotice. Bilo kako bilo, ne propustite pročitati ovo štivo i uživajte u prekrasnim ilustracijama koje ih prate.

B. I.

Iva Iličić, VI-2,
OŠ „I. L. Ribar“
Plavna

Robert Miler, II.,
OŠ „Sveti Sava“
Aleksandrovo

Valentina Andrašić, I. a,
OŠ „I. G. Kovačić“ Sonta

Andrea Dumendžić, V-1, OŠ „Aleksa Šantić“ Vajska

Aleksej Borović, II. h, OŠ „Matko Vuković“ Subotica

Dajana Brajković, IV. c,
OŠ „Ivan Milutinović“ Subotica

Matea Rudinski, II.,
OŠ „Sveti Sava“ Aleksandrovo

Marko Kutuzov, II. h,
OŠ „Matko Vuković“ Subotica

Ana Kujundžić, I. h, OŠ
„Matko Vuković“ Subotica

Ivan Skenderović, III. a,
OŠ „Matija Gubec“ D. Tavankut

Marin Jaramazović, II. c, OŠ „Ivan Milutinović“ Subotica

Ana Vereb, III. a,
OŠ „Matija Gubec“ D. Tavankut

Mila Kujundžić, I. c, OŠ „Ivan Milutinović“ Subotica

Anđela Šimunov, III. b, OŠ „I. G. Kovačić“ Sonta

Vladan Matković, III. h, OŠ „Matko Vuković“ Subotica

Gabriela Augustivno, V-2, OŠ „I. L. Ribar“ Plavna

♥♥♥ Moj leptir kod njega! ♥♥♥

Dragi moji! Kako vam ide? Primjećujem u posljednje vrijeme kako svi - i moji prijatelji, ali i svi odrasli - uopće ne slušaju što drugi odgovore na pitanje: „Kako si?“ Znam i neke koji uopće ne pitaju ni to pristojno „KAKO SI?“, već umah počnu - s pričom o sebi! Bilo da se žale, bilo da se hvale, usta su im puna

za moj radni stol i dala mu bilježnice. Izašla sam u kuhinju napraviti mu limunadu. Kad sam se vraćala unutra, vidjela sam kako je malo „pregledao“ sadržaj moje ladiće. Zbunio se, ali ja sam bila COOL i ništa nisam rekla, kao da nisam niti primijetila. Kad iskreno razmislim, i ja bih kod njega u ladicu bar provirila. Pa kako ga ja i ne bih zanimala, kad sam ovako čarobna? ;) Uostalom, svatko mudar svoje tajne stvarčice ne drži na mjestima dostupnim „njuškalima“. Ma koliko ta „njuškala“ bila slatka! Zbilja, sve je sladi. Ponekad mi se učini kako mu rastu i dlake na bradi, a koji put mi se to učini kao tek sjena... S maljama ili bez njih, meden je! ♥ Tako sam se zagledala u njega dok je pisao, da sam gotovo uzdahnula na glas. Okrenuo se prema meni i odjednom - susreli

riječi o sebi... Osobno, mene to začudi, jer ja pitam što me zbilja zanima i kažem što zbilja mislim, ali ne smeta mi previše - meni je i to zanimljivo... Ljudi su tako interesantni! Ako ih pažljivo slušaš, otkrit ćeš puno, puno više nego što bi i mogao pomisliti... Govore pokretima, očima, promjenom glasa. Što ih više slušaš, oni ti to više pričaju. Mislim kako bih puno propustila naučiti i ljudi upoznati da nisam naučila - ponekad i šutjeti.

Ipak, jučer navečer mi je trebala moć govora u neizmjernim količinama! ♥ je jučer došao prepisati povijest, matematiku i fiziku, jer je dva dana bio s orkestrom svirati na nekom koncertu. Rekla sam mu kako mu mogu u školu donijeti i posuditi bilježnice na dan-dva, jer sam jednostavno sve uradila i dovoljno će mi biti da mi on sve samo donosi na sat dok ne prepíše. Nešto je muljao kako se boji da ne zaboravi, da njegov mali brat ne podere nešto, da ako ne bude mogao pročitati, ne mora zvati i smetati... Moj rukopis da ne može pročitati? Ha! Tu sam ga pročitala - moj rukopis je ljepota sama, svi me oduvijek hvale. Mama kaže kako bi bilo krasno kad bi mi soba ili bar frizura bila tako čista, uredna i dekorirana kao bilježnice ☺. Svi se smiju na to, jer je istina - poznata sam po življenju u „kreativnom neredu“ moje sobe. Možda je moju sobu htio vidjeti? Mogao je to reći, a ne smišljati izgovore... hehe, dečki... baš su prozirni... Kad je došao, posjela sam ga

nam se pogledi. Sva sam se stresla. Pitao me je: „Dobro si?“, a ja isti čas - uključila govor. Srećom, nije me moja elokvencija (lat. eloquentia = vještina govorničtva, besjedništvo; rječitost; krasnorječivost; lijep, vješt izričaj) iznevjerila: brzo sam pogledala prema zavjesi i objasnila svoju reakciju ovako: „Toliko volim ove moje leptire, ali već su se istrošili, pogužvali... moram izraditi nove, a ove baciti...“ Jednog koji se otkvačio i pao na pod je ♥ podigao i nježno ga pomilovao. „Daš ovog starog meni? Ako ćeš ga baciti svako... mojoj sestri će se svidjeti...“ Kimnula sam i rekla - „Slobodno uzmi kojeg želiš... Oprosti, prašan je...!“ Malo sam ga pokušala istresti i pritom mu malo dirnula dlan. „Nema veze!“, nasmiješio se, zahvalio na zadaći i brzo otišao.

WOW! Kako je nježno držao tog prašnog leptirića - ne silazi mi ta slika s očiju... Mislim da sam se - zaljubila...

Lutkino ime

U ulici punoj drveća, koje u jesen odjene najljepše žute haljine, u žutoj kući živi djevojčica duge plave kose i lijepih zelenih očiju. Zove se Marija. Ona je jako pažljiva i dobra djevojčica. Naročito voli svoje lutke. Ima puno lutaka s kojima se rado igra. Oblači im haljine, usklađuje im boje s cipelicama i kapicama. Svaka lutka ima svoje mjesto, sa svakom stigne razgovarati.

Ipak, svaku večer, čim padne mrak, iz sobe u kojoj borave njene lutke, čuje se tiho plakanje. U sobi je mrak. I Marija se malo boji mraka. No, svoje lutke voli toliko jako da jedne večeri odlučno kaže:

- Neću se bojati mraka. Ja ću ući u sobu i pogledati zašto moje lutke plaču.

Ušla je u sobu, uključila noćnu lampu i uzela najvećeg i najdražeg lutka u naručje. Upita ga:

- Zašto plačeš? Možda se bojiš mraka?

Lutak odgovori:

- Ne, ne bojim se mraka.

- Je li ti hladno?

- Ne, nije mi hladno.

- A što si onda tako tužan?

- Zato što nemam ime. Nikada me ne zoveš imenom.

Marija se rastuži i nježno kaže svojoj lutki:

- Nemoj plakati. Ja te jako volim. I znaš da te svuda nosim sa sobom. Dat ću ti najljepše ime. Zvat ću te David. Jel' ti se sviđa ovo ime?

Lutak sav sretan kaže:

- Da, jako mi se sviđa.

Ali Marija je primijetila da je lutak i dalje malo tužan, pa ga upita:

- A zašto si onda i dalje tužan?

Onda joj David šapne:

- Ja bih volio da i mom prijatelju daš ime.

Marija radosno predloži:

- Neka se zove Franjo.

David i Franjo su bili sretni, ali onda obojica kažu:

- Hoćeš li i našoj prijateljici dati ime da i ona bude sretna?

Marija se sjeti lijepe lutkice s kojom se često kupala i igra u vodi pa nadjene i njoj ime:

- Naravno da hoću! Ona će se zvati Iva.

Odjednom u sobi zasja veliko svjetlo. Bilo je to svjetlo radosti, nastalo od velike sreće jer su lutke počele pjevati i sa zahvalnošću gledati Mariju. Od tada je u njihovoj sobi samo smijeh i veselje i nitko se ne boji mraka.

A Marija je rekla Davidu, Franji i Ivi da oni daju imena i svim ostalim lutkama kako bi svi bili sretni, a svjetlost će biti jača i ona se više nikada neće bojati mraka.

Katarina Čeliković

Dodji, dodji Nikola sveti!!!

Draga djeco, 6. prosinca je jako blizu, sigurna sam da čekate dan ovog velikog čovjeka. Sveti Nikola nam je, kao i općenito sveci, uzor kojega bismo trebali nasljedovati i svakodnevno tako oplemenjivati svoje živote. Zato vam ovdje najprije donosim par bojanki s likom sv. Nikole, pa otkrijte sebi kako sv. Nikola dolazi, je li na oblaku, možda na konju ili brodom?! Zabavite se izrađujući njegov sveti lik i razmislite koliko je on bio dobar i kako je volio ljude, pa se potrudite biti kao on! On vidi i broji sva naša dobra djela, još više i bolje nego mama i tata. Njegovi darovi govore koliko vas voli, zato i vi njemu uzvratite ljubavlju, molitvom i dobrim djelima, a odmah za njim u prosincu stiže i njegov najbolji prijatelj Isus. Zato prionite na dobro!!!

Nikolin oglas

Kupujem jednu novu,
za darove i igračke
prikladnu vreću,
čvrstu, golemu,
veliku, najveću...

Ali, trebam i dosta šiba.

Velikih, manjih, tanjih
nek' povelik snop se splete.
Srebrnih, zlatnih, običnih...

Svejedno.

Po jednu za svako zločesto dijete!

Za istu svrhu

tražim i pomoćnika.

Neka se hitno javi
tko bi mi u poslu sa šibama
imalo pomoći znao.

Šesti prosinac je blizu,
a krampusu sam dopust dao!

Sveti Nikola

U prosincu,
mnogo je divnih noći...
Ali, najljepša je ona
kada čekam
i strepim hoće li
sveti Nikola doći.

Nikada me još prevario nije,
samo ne znam gdje se
cijelo vrijeme krije.

Ali, ni to važno nije!

Važno je samo
što se u njegovoj vreći,
za mene i
za svu djecu krije.

Samo za velike!!!

- Jedna djevojčica je
- rekla:
- «... Znam tko donosi
- darove. Odavno. Pa ipak,
- još uvijek pred Svetog
- Nikolu, ja počinjem više
- paziti na to kako se pona-
- šam prema drugima. I
- mislim da je to najveći
- dar koji sam dobila od
- dobroga starca...»

Priredila: Marina Piuković

Napravite svetog Nikolu od jabuke

Osim ukrasnih čizmica, koje sigurno imate, napravite Nikolu od jabuke, kraljice voća, koja nam daje toliko zdravlja kao i sveti Nikola dobrote!!!

Za ovaj posao potrebno vam je:

1 crvena jabuka,
orasi,
crveni papir,
naljepnice, zlatni papir, ili zlatni flomaster za križ
na mitru,
vata za bradu,
zlatni žičani štapić (može i čačkalica koju ćete
ukrasiti u gornjem dijelu).

Oprema:

škare,
zlatni i tanki crni marker,
ljepilo,
mini heftalica.

Upute:

1. Provjerite koliko vam za mitru treba papira, koliko oraha.
2. Napravite da mitra bude u obliku slova «m» kada se rastvori i ostavite dio za lijepljenje.
3. Zaheftajte mitru i zalijepite ako je potrebno.
4. Ukasite mitru s križićem koji ste napravili od zlatnog papira, ili nacrtajte zlatnim markerom.
5. Razvucite pamučnu vatu u obliku brade i zalijepite ju za orah.
6. Crnim tankim markerom iscrtajte oči na orah.
7. Zalijepite orah za jabuku i sačekajte da se dobro osuši.
8. Napravite štap od čačkalice ili žice i umotajte u zlatan papir pa ubodite u jabuku.

KUJNA NA SALAŠU

Mi ljudi sve zaboravimo! Zaboravimo što smo dobili za koji rođendan ma kako krasan dar bio, zaboravimo točne riječi omiljene pjesme, zaboravimo prezimena svih prijatelja iz odjela s kojima smo bili skupa osam godina, zaboravimo svoje

ocjene koje su nam nekad toliko značile... Ipak, neke stvari - neke slike - nikad! Možda niti ne znamo zašto, ali sjećamo se nekih scena iz života, bilo da su se ponavljale često, bilo da smo to vidjeli samo jednom. Čini se - to je pravi život.

U svakoj kujni je vruće i u svakoj mriši. Mriši užna - „zlatna čorba“, pečenje, sos i krv. Mrišu i kolači, a najbolje mrišu pogače. Makom pogača, s jabukom il' s orasima, bundevara... Neki vole i s rogačom, a digod se prave i s kakaom i s grožđicama. A kad ima više vrsti, najbolje je! Onda možeš uzeti od svake fajte po jedno parče „da koštaš“ i - već si se najio, a nisi ispo alav.

Meni je ipak najbolja vako u jesen - bundevara... pa još sa pra šećerom na vrvu. Uvik biraš one s najviše šećera, a onda! Prvo sve polickaš u slast, a onda zagrižeš. Tisto fino, meko, sjaji se korica jer je majka premazala jajetom malom peruškom. Bundevara slatka, sočna...

Ne da majka da idemo dok je vruće, uvijek kaže da će nas bolit trbu. Ja ne virujem da od čega tako lipog mož bilo šta bolit, al' moram slušat. Kaže mi: „Dok čekaš, pomози didi da pripravi čutaka za loženje!“ Joj, i to je dobro! Dida side kod vrata od kujne, a kraj njeg dva košara i džak. Kad se kuruz okruni, još koje zrno ostane na njemu, pa to donesemo i na vrućem prije loženja oči-

stimo. Pa nećemo ni jedno zrno bacit - i to je rana! Čutke u jedan košar i na loženje, a kuruz u džak, pa u kruparu - slatko će i pilići i josag isti! Dida su dobri i nasmišeno privuku šamedlu za me, pa i ja radim. Samo, dida bira one s puno zrna, a ja s manje, pa ispada da ja radim brže. Dida me - kad poradimo - pofali majki i kaže: „Daj ditetu najlipče parče, zdravo je bila vridna!“ Iako znam da je on uradio puno više, od njegove fale i od pogleda na tanjur s kolačom, ja sijam - ko korica na bundevare... Davno nisam ila bundevare, ali kad je se samo sitim, prida me iskrсну majka i dida i vruća kujna - ljubav sama...

- Koje je tvoje omiljeno slano, a koje slatko jelo?
- Koje pogače ti najviše voliš jesti?
- Znaš li praviti neke kolače i tko te je poučio?
- Saznaj recept za „onaj“ majkin kolač, te nam pošalji!

Vesna Huska

PALENTA

Područje sjeverne Bačke obiluje kukuruzom, stoga je zapravo vrlo neobično kako se palenta, jelo od ukuhanog kukuruznog brašna, nije udomaćila u ovim krajevima.

Palenta, koja se još naziva žganci ili pura, priprema se od grublje mljevenog kukuruznog brašna/krupice, a pakiranu palentu možete kupiti u svakoj prodavaonici mješovite robe. Naziv palenta ili polenta potječe iz talijanskoga jezika, jer se jelo iz Italije proširilo diljem Europe, a u Hrvatskoj se najčešće priprema u Istri, Primorju, Dalmaciji te sjevernoj Hrvatskoj.

Palenta se vrlo jednostavno priprema. Kukuruzno se brašno doda u proključalu vodu i kuha sve dok se ne dobije gusta kaša, a poslužuje se kao samostalno jelo s mlijekom, jogurtom ili vrhnjem, za doručak ili večeru, te kao prilog uz kiseli kupus ili meso.

Temeljni recept za kuhanje palente

1,5 l vode

2-3 šalice kukuruzne krupice

1 žličica soli

žlica ulja ili kockica maslaca

Vodu, sol i ulje/maslac pustiti da zakuha. Skloniti s vatre i uz stalno miješanje dodati krupicu. Ukoliko želite gušće jelo, dodajte više krupice, a želite li rjeđe (poput griza), dodajte manje. Vratite na vatru i kuhajte uz stalno miješanje. Budite oprezni jer će se početi stvarati mjehurići koji mogu prsnuti i opeći vas. Kad se kaša počne zgušnjavati, smanjite vatru, poklopite i kuhajte desetak minuta uz povremeno miješanje. Možete poslužiti toplo i hladno.

Cvjetna palenta

Skuhanu palentu ulijte u kalupe za muffine, šape ili neke druge kalupe (poput ovih na slici). Izvadite ih kada se smjesa ohladi i stvrdne te ih poslužite svojim ukućanima s mlijekom, jogurtom ili kiselim vrhnjem kao ukusnu, hranjivu i zdravu večeru. Također ih možete posuti ribanim sirom i zapeći ih u pećnici.

Ideja za najbrabrije!

Skuhajte palentu. Izlijte u tepsiju koju ste prethodno namazali maslacem i posuli brašnom (ili, još lakše, stavite papir za pečenje). Kada se ohladi i stvrdne, premažite kečapom i dodajte svoje omiljene sastojke za pizzu: salamu, sir, origano (može još i: jaje, slaninu/kulen/pršut, masline, kukuruz, povrće...). Lagano zapečite i uživajte!

Miranda

UPOZNAJMO VRŠNJAKE PREDSTAVLJAMO VAM ANĐELU KLECIN

Opasna dobrica

Upornošću osvaja znanje, ocjene, nagrade i odličja,
vedrim duhom plijeni osmijehe prijatelja

Jedna sićušna djevojčica iz III. razreda sončanske OŠ «Ivan Goran Kovačić» na prvi pogled će vas osvojiti svojim razoružavajućim osmijehom. Tiha, ljubazna sa svima - starijima i mlađima, već na prvi pogled ostavlja dojam lijepo odgojenog djeteta. Reći će vam, otvoreno vas gledajući svojim krupnim okicama, da se zove Anđela Klecin. Ovih dana smo ju vidjeli i na strunjači, na karate turniru za pionire «Kup Sonte 2012.», na kojoj se pretvorila u malu tigricu i sigurnim nastupom u katama u svojoj kategoriji osvojila zlatno odličje. Odlična je učenica, za sada zna samo za petice, a njezina učiteljica Bara Dobraš za nju ima samo riječi hvale. Osim školskih obveza, upražnjava još čitav niz slobodnih aktivnosti.

«Volim školu, predstavlja mi veliko zadovoljstvo. Na satovima upijam svaku riječ naše učiteljice, a domaće zadaće kod kuće brzo i bez napora uradim. Volim i čitati, a omiljeno štivo mi je Hrcko. Uostalom, već nekoliko puta u Hrcku su mi objavljeni crteži, na što sam bila jako ponosna», priča Anđela.

a pomalo i grub sport - karate, kojega trenira od svoje osme godine. Čini mi se da su joj u svemu uzori starija sestra Valentina i brat Stefan», kaže mama Elvira.

Anđela ovaj razgovor prati s osmijehom i pokazuje nam svoja brojna odličja. «Moj brat Stefan je prvi počeo trenirati karate. Više puta sam s mamom i tatom gledala njegove treninge i nastupe na turnirima, pa je to i mene privuklo. Započela sam s treninzima, a vremenom sam svim srcem zavoljela ovaj sport, za kojega mnogi kažu da je za djevojčice pregrub. Već imam narančasti pojas, a i veliki broj diploma i medalja s turnira na kojima sam sudjelovala. U svemu uspijevam zahvaljujući velikoj potpori mame i tate», s ponosom priča Anđela.

Bez obzira na sve osvojene nagrade i priznanja za karate, ostala je ona smjerna i dobroćudna djevojčica, koja i dalje svojim šarmantnim osmijehom oraspoloži sve oko sebe. Na djelu pokazuje kako uvijek treba činiti dobro bližnjima. «Svake nedjelje odlazim na misu s cijelom svojom obitelji. Redovito pjevam u dječjem zboru, sudjelujem u igrokazima i recitalima koje s nama u crkvi priređuje naša vjeroučiteljica Kristina, a brat Stefan je ministrant. Tako već imam jako veliki broj svetih sličica kojima nas vjeroučiteljica obraduje poslije svake mise», kaže Anđela. Po ovakvim riječima, ali i djelima, u ovoj djevojčici se odmah može pročitati dobrota. I pokraj svih pobrajanih obveza, Anđela nađe i vremena za druženje. «Imam puno prijateljica i prijatelja u školi. Tamo se najviše i družimo, jer većina njih upražnjava više slobodnih aktivnosti,

Roditelji - Elvira i Zlatko, trasirali su životni put svojoj djeci - Valentini, Stefanu i Anđeli. Pružaju im svu ljubav i sve uvjete potrebne za bezbrižno odrastanje. «Naša Anđela je pravi mali obiteljski anđeo. Vrlo je aktivna, ne zaustavlja se samo na školskim obvezama. Njezina velika ljubav je poprilično naporni,

sti, pa su tijekom tjedna zauzeti. Tako nam za igru i višesatna druženja ostaju vikendi. Tada se posjećujemo i nadoknadimo sve propušteno tijekom tjedna», završava razgovor Anđela i odlazi u svoju sobu, kako bi pripremila opremu za predstojeći trening.

Maja Andrašić

SVETI NIKO (Mira Preisler; s. Lujza Kozinović)

Sveti Niko svijetom šeta traži djecu svoju,
jer za svako dobro dijete ima stvarcu koju.
Tra-la-la-la, tra- la-la, doć će sveti Nikola,
Tra- la-la-la, tra-la-la, doć će sveti Nikola.
I pred našom stat će kućom, jer smo dobri bili,
pa smo dragom svetom Niki danas vrlo mili.
Tra-la-la-la, tra- la-la, doć će sveti Nikola,
Tra- la-la-la, tra-la-la, doć će sveti Nikola.
Pročito je naše želje, sva pisma otvara,
sve će naše cipelice biti pune dara.
Tra-la-la-la, tra- la-la, doć će sveti Nikola,
Tra- la-la-la, tra-la-la, doć će sveti Nikola.
A gdje djeca dobra nisu, tu se šibe laća,
tamo ide crni krampus, šiba im je plaća.
Tra-la-la-la, tra- la-la, doć će sveti Nikola,
Tra- la-la-la, tra-la-la, doć će sveti Nikola.

Dječji zbor Pahuljice - Zagreb, Hrvatska

Kako živi Antuntun (Grigor Vitez)

U desetom selu živi Antuntun,
U njega je malko neobičan um,
On posao svaki na svoj način radi,
Jaja za leženje on u vrtu sadi.

Kad kroz žito ide, ide
On sjeda u čun,
Sasvim na svoj način živi,
Živi Antuntun...

Kad se jako smrači,
On mrak grabi loncem,
Razlupano jaje on zašiva koncem,
Dal' je jelo slano on to uhom sluša,
A ribu da pjeva naučiti kuša.

Kad kroz žito ide...

Na livadi tjera bicikl da pase,
Da mu miše lovi on zatvori prase,
Guske sijenom hrani,
Snijegom soli ovce,
A nasadi kvočku,
Da mu leže novce.

Kad kroz žito ide...

Hotel Transilvanija

Pokušavajući zaštititi svoju kćerku Mavis, Drakula izmišlja priče o raznim opasnostima kako bi ju odvratio od njezina pustolovnog duha. Kao raj za Mavis, on otvara hotel Transilvaniju, gdje njegova kći i neki od svjetski najpoznatijih čudovišta - Frankenstein i njegova nevjesta, Mumija, Nevidljivi čovjek, čopor vukodlaka i ostali - mogu uživati u miru i sigurnosti. Za Drakulu nije nikakav problem ugostiti sva ta legendarna čudovišta, ali cijeli taj svijet bi mogao biti uništen nakon što jedan običan mladić naiđe na hotel i baci oko na Mavis.

Asterix i Obelix u Britaniji

Asterix i Obelix napuštaju rodno selo i odlaze u Britaniju gdje nastavljaju svoju neprekidnu borbu protiv Cezara i njegovih vojnika.

Cezar je odlučio osvojiti otok koji leži na samom kraju poznatog svijeta, tu tajanstvenu zemlju poznatu kao Britanija. Čini se kako je pobjeda osigurana, ali zapravo i nije baš tako. Jedno maleno selo odolijeva napadima, ali njegove snage sve su slabije pa Kordelija, britanska kraljica, šalje svog najvjernijeg časnika Antiklimaxa da potraži pomoć...

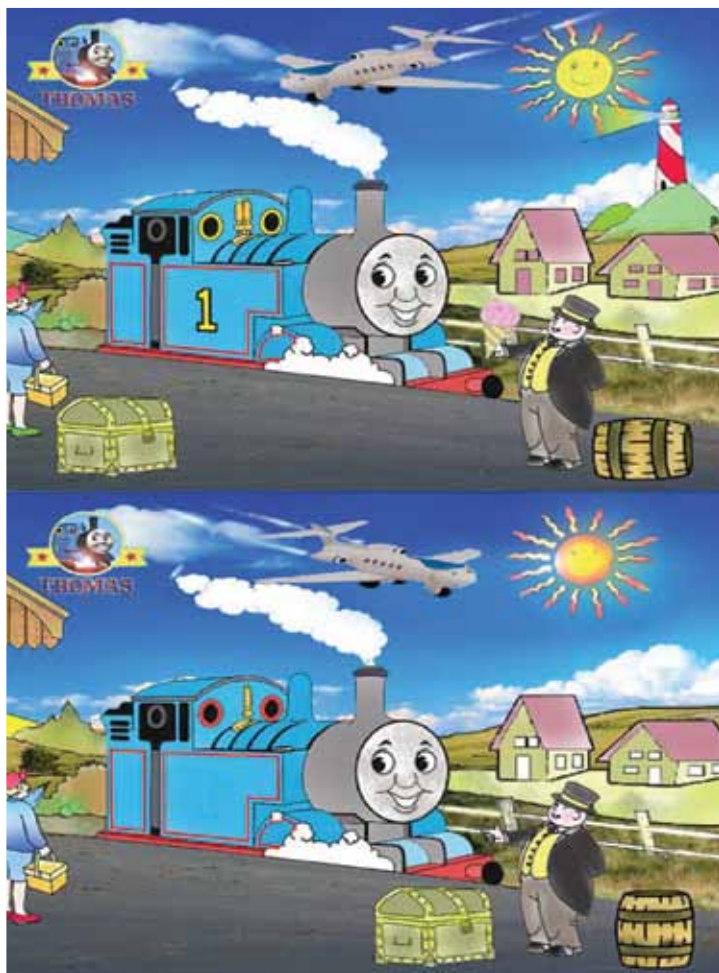
101 Dalmatinac 2

Roger, Anita i njihov pasji klan spremaju se za veliku selidbu na Plantažu Dalmatinaca, prostranu kuću na selu u kojoj će biti dovoljno mjesta za 101 štene daleko od kandži Cruelle de Vil. Patch, najenergičniji od svih štenaca, osjeća se izgubljenim u moru točkica

i žudi za tim da postane jedinstven i veličanstven kao što je to njegov televizijski uzor - Thunderbolt...

2. Pronađi dvanaest razlika između dvije slike:

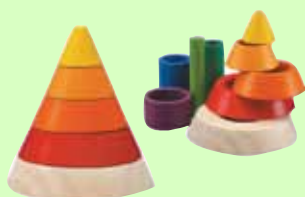

A close-up photograph of a crescent moon against a clear blue sky. The moon is positioned on the left side of the frame, showing its illuminated, cratered surface. The sky is a deep, uniform blue.

R	A	A	C	I	N	I	D	E	J
A	T	Č	C	A	V	O	N	M	U
C	N	U	N	S	A	K	J	E	M
I	U		K	L		E	G	E	T
N	L	R	G	O	S	U	T	A	A
A	A	U	D	E	R	A	Nj	T	R
V	K	E	C	K	R	T		A	D
O	C	A	Ž	O	T	S	T	S	A
K	A	C	I	T	O	T	S	U	V
T	S	O	K	A	N	D	E	J	K

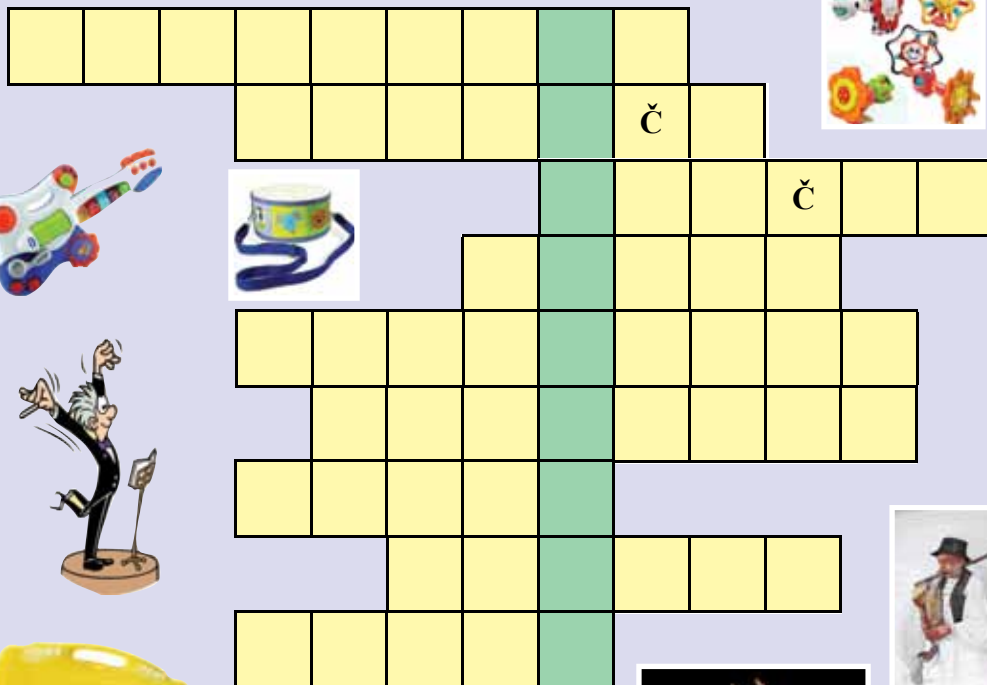

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

4. Riješi križaljku i u označenim poljima dobit ćeš naziv za ustanovu (zgradu) u kojoj se izvode predstave.

1. Nježna i tiha pjesma kojom se uspavljuje dijete.
2. Glazbenici koji sviraju na nekom glazbalu.
3. Udaraljke koje pri sviranju šuškalice...
4. Umjetnički ples uz glazbu. Izvodi se na pozornici. Plesači pokretima tijela izražavaju osjećaje.
5. Glazbalo iz skupine udaraljki. Svira se drvenim batićima po metalnim pločicama.
6. Osoba koja vodi pjevački zbor ili orkestar.
7. Glazbalo iz porodice udaraljki, mali bubanj.
8. Žičano glazbalo sa šest žica. Neke imaju 8 ili 12 žica. Zvuk nastaje trzanjem žica rukom ili trzalicom.
9. Puhaće narodno glazbalo koje svira gajdaš.

U ZDRAVOM TIJELU ZDRAV DUH

MED - KAKO TO SLATKO ZVUČI... (2)

Što nismo rekli o medu i njegovim sastojcima?

Matična mliječ - stvara se u žlijezdama pčela radilica. Gusta je poput vrhnja, okusa kiselkastog i žučkaste boje. U mliječi ima bjelančevina, masti, ugljikohidrata, mineralnih tvari, vitamina. Preporučuje se za jačanje apetita.

Propolis - pčelinji proizvod koji djeluje antivirusno i antibakterijski jer sadrži razne smole, eterična ulja, vosak, pelud, mineralne tvari. Propolis jača otpornost organizma.

Cvjetni prah - pelud - muške stanice prašnika cvjetova koje pčele sakupljaju s biljaka i gomilaju u košarice zadnjih nogu. U košnici istovaruju prah u stanice saća, te ga prešaju udarcima glave uz dodatak sline i meda. Cvjetni prah sadrži bjelančevine, šećere, mineralne tvari, bakar, željezo, masti, eterična ulja, vitamine. Ima utjecaj na probavu, vraćanje izgubljene fizičke snage nakon napornog fizičkog rada, popravlja apetit.

Sada ste naučili nešto o dobrim svojstvima meda i zato - jedite ga bar jednu žličicu na dan.

5. Oboji sliku:

Veseli medvjedići

Prošloga smo mjeseca kazaljke sata vratili unatrag, što znači da je prestalo ljetno računanje vremena i da su nam dani sve kraći, a noći sve dulje. Kako mrak pada jako rano, predlažem vam da se uhvatite kakva kreativna posla. Ostavite malo po strani televizijske serije i facebook i pokušajte napraviti nešto zanimljivo, lijepo i neobično.

U ovome vam broju Hrcka preporučam nešto uistinu jednostavno, a jaaaaako slatko - medvjediće od oraha i kikirikija. Kada ih napravite, njima možete ukrasiti razne predmete, posebice u predblagdansko, božićno vrijeme; možete ih staviti na adventske vijence, aranžmane ili jednostavno kao ukras na granu.

Što je potrebno?

- orah u ljusci
- kikiriki u ljusci
- tanka crvena vrpca (može i vuna)
- vruće ljepilo

Nadam se da ćete se dobro zabaviti i smisliti neku novu ideju. Ukoliko tako bude, pošaljite sliku sa svojom novom idejom na Hrckovu adresu. Uživajte!

